

Б Р А Н А

Лист ученика ОШ ''Јанко Катић'' – Рогача
број LI мај 2021.

Б Р А Н А

Лист ученика Основне школе
„Јанко Катић” Рогача

Уређивачки одбор:

Софија Попов-Марковић-психолог,
наставници, учитељи, ученици

В.д.директора:

Милка Војиновић

Уредник:

Јовка Дивац -
школски библиотекар

Адреса:

Основна школа „Јанко Катић”
Космајска 153
11453 Рогача
Телефон: 011/8255-023

мејл: osjankokatic@gmail.com

веб страна: osjankokaticrogaca.nasaskola.rs

• **Насловна страна :**

Сара Јовановић 4-3, ДРЛУП А

Мотиви - традиционални вез

ШКОЛА У НОВОМ РУХУ

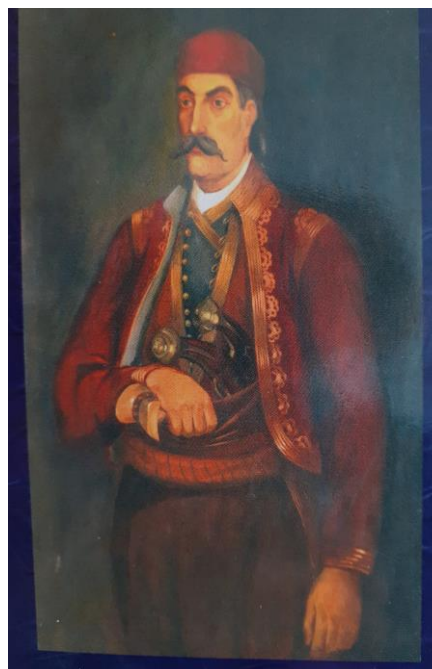
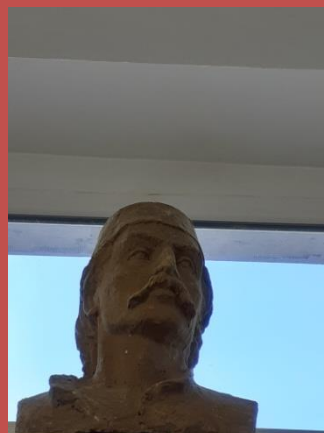
- Током школске 2020/2021. године извршена је реконструкција три учионице у матичној школи. Урађена је и реконструкција свих електроинсталација у школи, као и сви молерски радови. Измештена је канцеларија директора и реконструисана зборница и канцеларија психолога. Направљена је и посебна просторија за пријем родитеља. Такође су извршене санације свих подова у школи. У оквиру пројкта *Повезане школе* урађена је надоградња интернет мреже у школи, као и поставка рутера за wi-fi. Постављене су и табле обележја школе како у матичној школи, тако и у издвојеним одељењима. Урађена је санација крова на фискултурној сали, као и у издвојеним одељењима Дрлупа и Дучина. Кроз сарадњу школе са књижаром "МАКС" Младеновац добијена је донација - електрични клавир, телевизор и штампач са скенером.
- Школа је учествовала и у пројекту који се спроводи на читавој територији Републике - *Посади свој хлад*.
- Собзиром на годину која је била изразито тешка за рад услед неповољне епидемиолошке ситуације на нивоу Републике Србије, велики део посла је урађен. У нади да ће се ситуација побољшати очекујемо нове изазове и, наравно, још више ангажовања за обнављање и стварање бољих услова за рад ученика и наставника наше школе.

В. д. директора,
Милка Војиновић

вести... вести... вести... вести... вести... вести... вести... вести...

Хол школе у новом руху

вести... вести... вести... вести... вести... вести... вести... вести...

Зборница

Канцеларија директора

Канцеларија психолога

Просторија за пријем родитеља

вести... вести... вести... вести... вести... вести... вести... вести...

Обновљена учионица за наставу Технике и технологије
(са електричним клавиром - поклон књижаре'' Макс'')

ТАНОИ У МАТИЧНОЈ ШКОЛИ

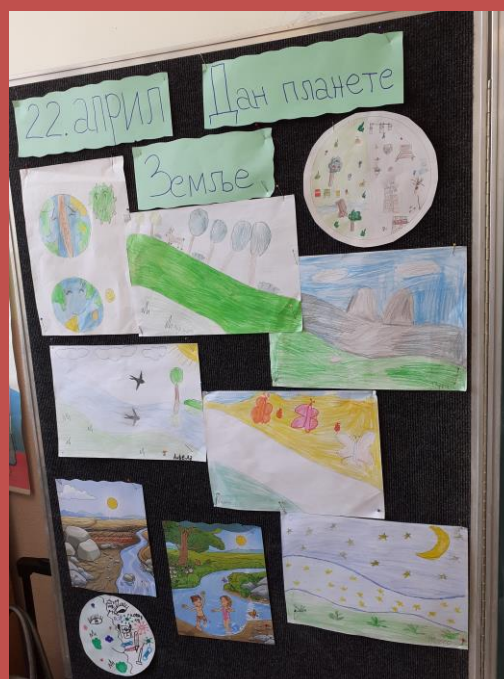
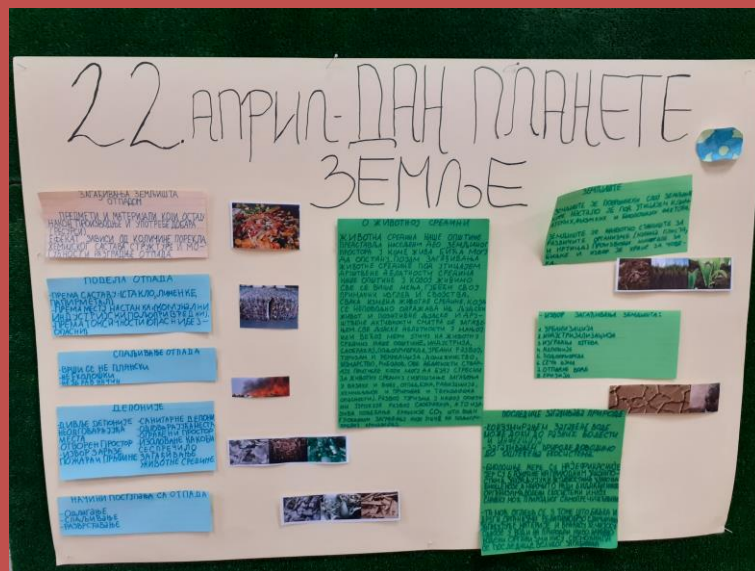
вести... вести... вести... вести... вести... вести... вести... вести...

вести... вести... вести... вести... вести... вести... вести... вести...

вести... вести... вести... вести... вести... вести... вести... вести...

вести... вести... вести... вести... вести... вести... вести... вести...

Октобар 2020.

Дечија недеља

- наши ученици су посетили Центар за културу у Сопоту где су имали организовану ликовну радионицу.

Дан јабуке

20.10.2020.

обележен испред споменика Јанку Катићу у Рогачи; организована чајанка код Јанка.

Сајам здраве хране

Наши ученици су учествовали на Сајму здраве хране "Милена Татар" у Сопоту.

У сусрет Новој години

У сусрет Новој години, наши ученици су припремили новогодишњу приредбу, поделили међу собом новогодишње пакетиће и организовали маскембал.

Свети Сава

27.01.2021.

Ученици наше школе су школску славу обележили у цркви у Рогачи. Ђаци су рецитовали песме.

Осми март

Ученици наше школе су нашим драгим мамама и бакама приредили online приредбу поводом 8. марта.

Приредила: Милена Ковачевић

Сајам здраве хране "Милена Татар" у Сопоту

• У оквиру пројекта "Чајанка код Јанка", ученици од првог до четвртог разреда су учествовали на VIII Сајму здраве хране "Милена Татар" у Сопоту.

• У сарадњи са градском општином Сопот, ученици су имали тезге на којима су изложили домаће производе. Ученици су заједно са родитељима припремали: зимницу, воће, поврће, лековито биље... Штанд је био декорисан старим аутентичним стварима и разноврсним сланим и слатким залагајима из бакине и мамине кухиње. Ученици су били у народним ношњама и тиме су привукли велику пажњу посетилаца. Све присутне је насмејала бака Радина са својим занимљивим причама и пошалицама. Било нам је лепо и занимљиво!

Учитељима и ученицима је уручена захвалница.

У емисији "Знање имање" је приказан наш штанд, као и говор учитељица о значају здраве хране код ученика.

Велика захвалност градској општини Сопот и нашим дивним родитељима!

• **Учитељи:** Јасмина Аћимовић, Милена Ковачевић, Сања Каравелић, Душица Стевановић, Владан Аћимовић

Чланак "Здрави и лепо као јабуке" о Сајму здраве хране у Сопоту изашао је у недељном додатку у **Политици** (октобар 2020.)

► **ВИШЕ О ВЕСТИМА МОЖЕТЕ НАЋИ НА САЈТУ ШКОЛЕ**

► osjankokaticrpgaca.nasaskola.rs

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

Литерарни конкурс
"Из прошлости мога краја"
2020.

Књижевни конкурс "Мој завичај" Градска општина Сопот је у сарадњи са Библиотеком "Милован Видаковић" први пут расписала у октобру 2013. године поводом обележавања 120 година од проглашења варошице Сопот.

На овогодишњем конкурс у награђени су састави Немање Жујевића 2-1 и Матеје Ђурића 4-1.

Из прошлости мога краја

Слика из прошлих времена

Причао ми је деда
Како је било некада:
У поточарама су брашно млели,
Српом су жито жели,
И проју и погачу су јели.

Показује ми слику баба
Да није било као сада:
Девојке су ишле на прело,
Облачиле везено одело,
У колу је играло цело село.

Гледају слику да их подсети
како су били млади и леви.

Немања Жујевић 2-1
НАГРАЂЕН РАД

Прошлост мога краја

Прошлост нам је била славна
У времена нека давна.
Против Турака ми смо се борили,
Немаца се ослободили.
Јунаци смо увек били.
Кућни праг смо ми бранили.

А била су ту и прела
И игранке и посела.
Девојке су вуну преле
И за мираз себи плеле.
Ал' времена та су прошла
И нека су нова дошла.
Сад уживам у свом крају,
Моје лепом завичају.

Маша Банковић 3-1

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

Из прошлости мога краја

Свака прича почиње са „Било некада давно...“. Ја сам пожелео да ми бака исприча нешто из давнина, о свом детињству.

Кренуо сам у нашу стару кућу, да запишем једну давну причу. На уласку у кућу осетих мирис топлог млека. У кући је било баш топло. Бака је наложила шпорет. И тако, уз шољу млека и пуцкетања ватре почела је да ми прича о своме детињству. „Е, мој сине... У моје време није овако било. Ти гледаш тај телефон и играш игрице. А ја сам се играла са крпеном лоптом и лутком од шаше. Када сам била у твојим годинама, волела сам свако годишње доба. Пролеће сам проводила са мајком у пољу. Садилa сам башту, садилa цвеће. А када увече уђем у кућу, мирисом ме опије врућ хлеб и топло млеко. Цео дан сам чувала овце, као и сва деца из краја. Јурили смо се по ливади, брали цвеће, правили смо венчиће... Лети смо ишли у сено и копали кукуруз. Носили смо ручак у њиву. Сви радници седну на траву па се слатко наједу. Смеју се, причају. Посебно сам волела јесен и све што нам она доноси. Радовала сам се свадбама. То су, мој сине, биле свадбе игранке и једини изласци. Тада ми је мајка шила нове хаљине. Исплете ми две кике. Играла сам у колу. Сви свадбени обичаји били су леви. А сада ове свадбе не могу да се пореде... Е, зима је била посебна на свој начин. Сви празници, почев од славе, били су најсрећнији тренуци. Пораде се послови и сви смо били на окупу. За славу спремамо колаче, кречимо, сређујемо кућу. Чоколаду смо добијали само за славу. Мајка 'јутри' изнесе слатко, а ја, мало по мало, узмем кришом. Божић је био најрадоснији празник. Са оцем одем напоље да сечем бадњак и да кољемо печеницу. Сва се исквасим и искаљам. А увече, кад уђемо у кућу, чека нас богата трпеза и топли дом. Кува се вино, смејемо се, играмо у слами. Све се чувало и склањало за благодане. Још памтим слику дуња и тегли зимнице на старом зеленом креденцу. Пуни тапови јабука и кромпира. Пушнице пуне мяса и сланине. А тавани пуни евенки грожђа. Волела бих да се вратим један дан у то време. Да осетим мирис мог детињства. То ти је, сине мој, прича мог детињства и наших дана.“

„Е, ја бих бако волео да данас људи буду мало задовољнији. Да буде више смеха и дружења. На знам шта ће ми донети будућност, али ја ћу мојој деци причати каква су била твоја времена“.

Матеја Ђурић 4-1
НАГРАЂЕН РАД

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

Из прошлости мога краја

Историја Космаја почиње као и историја наше планете, много пре људи. Космај није одувек био тако мирно и тихо место какво данас знамо. Некада, он је био вулкан који бљује лаву и заводи терор...

Добро, можда није било баш тако, али његова вулканска прошлост му је помогла да се издигне изнад осталог терена и постане планина. То се испоставило веома корисним, јер ће он за само неколико милиона година бити окружен морем. Космај, сада острво, развио је приморску климу, прилично свежу али пријатну. Након што се Панонско море повукло, он је остао много свежији од околине. Та разлика се и дан данас може осетити. Не можемо са сигурношћу знати ко су и када су први људи крочили на Космај, али највероватније је Винчанска култура прва цивилизација која је населила Космај. Тако су Винчанци постали први Космајци. У праисторији Космај је био погодан за живот, такорећи, рај на Земљи. Имао је изобиље јестивих и лековитих биљака. Много је времена прошло док није дошла следећа цивилизација – Келти. Они су били много напреднији, нису видели Космај као место за преживљавање, већ као место за забаву. Космај је посто велико ловиште, место за рекреацију, што је једним делом и данас. Након тога дошли су Римљани. Они су експлоатисали нешто много значајније и драгоценије од дивљих животиња и бобица – сребро. С обзиром на то да је велики део новца био направљен од сребра, овај ресурс је био пресудан за економију па су га Римљани чували као мало воде на длану. Након распада Римског царства Космај постаје део Византије. Следећа прекретница се десила са доласком Словена. Космај је постао део Србије. Први српски краљ који се заинтересовао за Космај био је Драгутин. Он је почетком 14. века изградио манастир Тресије који и данас стоји на обронку Космаја. Поново је оживео Космај као ловиште. Волео је да посећује планину, али је на њој изгубио живот. По његовом путовању по помоћ названа су многа места околине Космаја, као што су Неменикуће и Кораћица. Након што је пао под Турке, Космај је постао кућа хајдука. Пошто је био близу Београда преко њега је пролазио велики број каравана пуних злата и других драгоцених ствари. Хајдуци су редовно пресретали караване и узимали богатства из њих. Густа шума била је идеална за скривање. Космај је играо важну улогу и у Првом српском устанку. У фебруару месецу, по снегу од скоро два метра, познати устаник из Рогаче, Јанко Катић, водио је устанике до Београда преко Космаја. Након ослобођења Србије Космај се одморио од хајдука, устаника и пуцњаве. Али, већ у Првом светском рату, нападачка аустроугарска војска је први пут заустављена на Космају и ту је вођена прва битка артиљеријском муницијом купљеном од Француске. У Другом светском рату скоро читава космајска шума је била посечена да би се Београд грејао током окупације. Космајска бригада била је прва партизанска бригада која се борила против нациста.

Тек после рата Космај је коначно могао мало да одахне и постане мирно и тихо место које данас знамо и волимо.

Јован Белевски 7-1

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

Из прошлости мога краја

Стара слика твоја бледи,
Губи боју лик твој, стари завичају.
Више се старих времена не сећају ни стари,
ни седи,
Више о историји Катића и не причају.

Ех, да нам је 18. век и те године,
Да се сетимо Јанка војводе и његове борбе,
А да избришемо трен кад наш јунак погине-
Није било среће да војвода Катић
у дубокој старости премине.

Да се сетимо одреда партизанског
На који нас само споменик сећа.
Да се сетимо прошлости краја свог,
Да се вратимо у прошлост,
Ех, да нам је та срећа.

Бурна је прошлост мога краја,
И доста је неиспричаних прича прошлости наше,
Ту се храброст и лепота спаја,
Ал' не брините- кроз песме прошлост нам маше!

Анђела Савић 8-1

Из прошлости мога краја

Беше давно, у подножју Космаја,
Из прошлости мога краја.

Сећам се, говорила ми је мама,
А њој је причао њен деда...

Сећам се, беше давно!
Био је дете, седам година!
Убили су му оца, брата-
-бакиног мужа и сина...

Хтели су и њега убити,
Детету хтели пресудити....

Жив је деда, велике је битке био,
Израстао у човека,
Своје огњиште бранио.

Злих људи нема више,
Тих људи који су му бол нанели.
Његова дубока старост, то је његова победа.
Из прошлости мога краја правда је
задовољена!

Анђела Петровић 5-1

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

СВЕТИ САВА

27. јануар 2021.

Свети Сава

Кад је Растко био мали
принцем су га људи звали.
А када је одрастао
престола се одрекао.

Дража му је била школа
од круне и престола.
Манастир му кућа беше,
људи га баш волеше.

Богу живот посветио,
народ са љубављу учио,
и зато га народ слави,
да се никад не заборави.

Маша Банковић 3-1

ПРВО МЕСТО

Свети Сава

Свети Сава светим путем кренуо,
у свету земљу стигао.
Светлошћу обасјао народ свој!
Борио се за православље,
своју веру и здравље.
Веру проповедао, православље ширио.
Богат син Немањин беше, али душе скромне.
Крст са поносом носио!
На Врачару од његовог пламена
уздигну се његова светиња.

Немања Жујевић 2-1

ДРУГО МЕСТО

Свети Сава

Свети Сава је ђачка слава,
децу воли и за њих се Богу моли.

Са неба им шаље благослов
да их Божја љубав прати,
да им осмех лице краси,
да их мир и знање прати.

Да чувамо старе обичаје,
у цркве да одлазимо,
пред иконама да се молимо-
то Свети Сава воли.

Да се сва срца уједине
и да живимо сви у слози,
наш Светитељ ће нам помоћи.

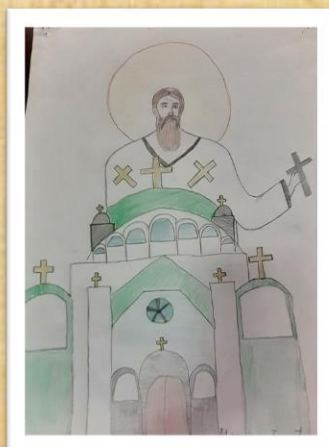
Анђела Жујевић 3-1

ТРЕЋЕ МЕСТО

ликовни радови – Свети Сава... ликовни радови – Свети Сава...

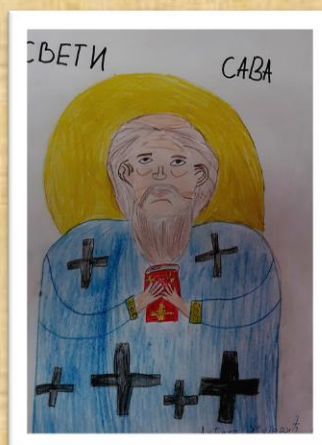
I - IV

Матеја Ђурић 4-1
ПРВО МЕСТО

Маша Банковић 3-1
ДРУГО МЕСТО

Анђела Жујевић 3-1
ДРУГО МЕСТО

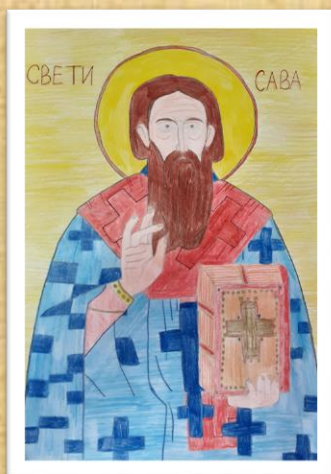

Димитрије Цветичанин 4-1
ТРЕЋЕ МЕСТО

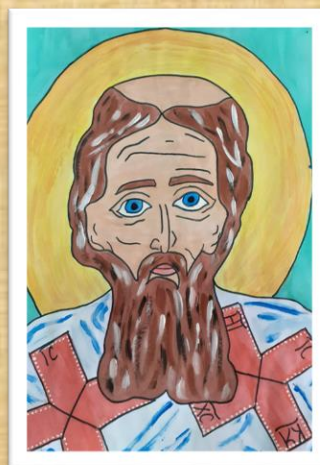

Лена Богосављевић 1-1
ТРЕЋЕ МЕСТО

V - VIII

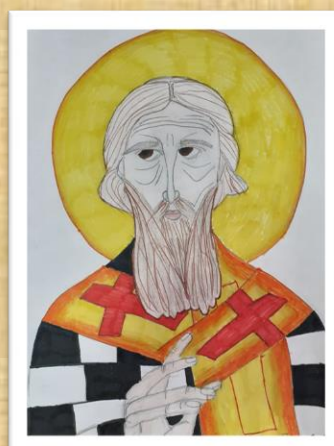
Теодора Милосављевић 7-1
ПРВО МЕСТО

Анђела Блажић 6-1
ПРВО МЕСТО

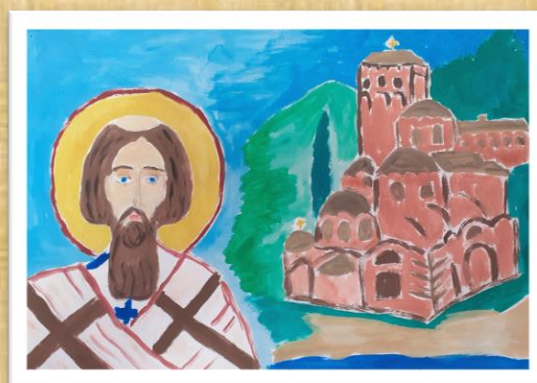
Анђела Блажић 8-1
ДРУГО МЕСТО

Анђела Јанковић 6-1
ДРУГО МЕСТО

Кристина Јанковић 5-1
ТРЕЋЕ МЕСТО

Јован Белевски
ТРЕЋЕ МЕСТО

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

Зима

Зимски месец стиже,
деца су стално гунђала-
*Ово зима није,
Само киша лије!*

Једно јутро устадох
за школу да се спремам,
погледах кроз прозор-
природа је бела.

Помислих у себи-
лепршајте пахуљице беле,
сва ће деца да се веселе.

Пођох у школицу,
сретох другарицу,
низ уличну низбрдицу
направисмо стазицу.
Наше румено лице
прекриле су мале пахуљице.

Угледах учитељицу,
клизала се са нама,
па нам одједном рече-
Школа не може да буде сама!

Стижемо до школе,
снег и даље пада,
најлепша је зима
када снега има.

Анђела Жујевић 3-1

Моја мама

Она чисти, кува,
и децу своју чува.

Мајка у башти ради,
мајка цвеће сади.

Мајка ручак спрема
и кућу поспрема.

Мати брине и кад спаваш
и кад у школу идеш.

Она, мајка, мама, мати...
Има очи боје цвећа
и косу к'о од свиле.
Све су мајке лепе и миле
а моја мајка најбоља на свету.

Немања Жујевић 2-1

Представљамо вам наше прваке 2020/2021.

Учитељица: Драгана Давидовић

Вук Дамњановић 1-1

Андрија Јанковић 1-1

Новак Терзић 1-1

Лена Богосављевић 1-1

Марко Јарановић 1-1

Филип Цветичанин 1-1

Божидар Кандић 1-1

Павле Костић 1-1

из ђачког пера... из ђачког... из ђачког пера... из ђачког пера...

Пролеће у мом дворишту

Пролеће је стигло у моје двориште.

У мом дворишту је цветало цвеће. Има пуно зумбула и лала разних боја. Трава је озеленела, а из ње је искочио жути маслачак. У мом дворишту има и доста дрвећа. Оно је уцветало и шири опојни мирис. Волим пролеће и играње у мом дворишту са другарима. Пчеле зује око цвећа које је цветало. Птице радосно цвркућу.

Моје двориште је најлепше у пролеће, јер је све зелено и пуно цвећа.

Новак Терзић 1-1

РЕЦИТАТОРИ

На општинском такмичењу рецитатора одржаном online

у категорији од 1.-4. разреда - Саша Васовић 3.разред (ИО Слатина), освојила је **ДРУГО МЕСТО** (са песмом ''Срце'', Недељка Попадића), а

у категорији од 5.-8. разреда - Јован Белевски 7-1 освојио је **ДРУГО МЕСТО** (са песмом ''Три јаблана'', Недељка Попадића).

Честитамо награђеним ученицима, а осталима захваљујемо на учешћу.

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

Претпразнично расположење у мом дому

Новогодишњи празници су мени омиљени део године зато што се тада осећа нека посебна енергија.

Ближи се Нова година и сви се радују њеном доласку. Људи су у еуфоричном расположењу, набављају јелке, купују украсе, украшавају своје куће. Неки планирају да изађу негде за Нову годину, док већина, ипак, одлучује да новогодишњу ноћ проведе у кући са својим најближим. Када погледам на улицу видим људе како некуд јуре и журе како би стигли све да обаве. Снег је почео да пада и већ је прекрио кровове кућа.

Деца се највише радују празницима, јер знају да ће тада добити мноштво поклона. И у мом дому влада празнична еуфорија. Сви се радујемо доласку Нове године, признајем, највише ја. Украсила

сам целу кућу и потрудила се да све лепо и свечано изгледа. У дневној соби се налази велика јелка. Њу увек прву украшавамо, а затим стављамо лампице по целој соби. И у мојој соби се налази једна мања јелка украшена са доста малих лампица. Док украшавамо кућу у позадини се чује новогодишња музика и све је у знаку скорог доласка Нове године. На тај дан пијем искључиво из шоља и чаша са новогодишњим мотивима.

Када осване 31. децембар осећам се истовремено и срећно и тужно. Тужно - јер се стара година завршава, а срећно јер почиње нова. А то је нови почетак, ма колико неизвесности са собом носио.

Мени су празници најлепши део године, а надам се и свима осталима. Желим да се свима остваре жеље у Новој години.

Аница Тодоровић 7-1

Предности и мане учења на даљину

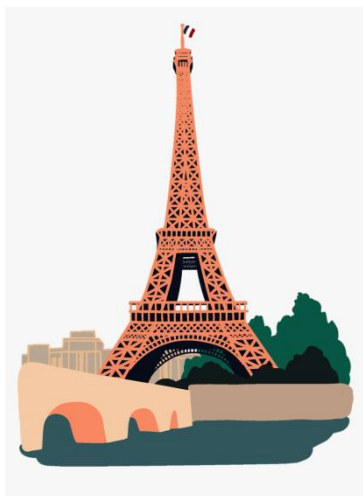
Са учењем на даљину се сусрећу сви, и основци и средњошколци.

Упркос пандемији корона вируса настава се одвија, и то на даљину. Она подразумева учење од куће. Од дана када смо прешли на овакву наставу наш живот се много променио. Ова настава има предности и мане. Једна од мана је то што можда теже савладавамо градиво које нам наставници предају, и теже нам је објаснити лекције. Предност би могла бити то што имамо више времена за учење и можемо боље да организујемо своје слободно време.

Моје мишљење је да је боље да идемо у школу као што се одувек ишло. Ситуација је таква да је то тренутно неизводљиво, али се надам да ћемо се што пре вратити у школске клупе, и да ћемо осми разред завршити како смо планирали, у школи, са другарима и наставницима, у својој учионици.

Анђела Блажић 8-1

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

Једва чекам...

Свако дете жели негде да отпутује, па тако и ја, на једно јако, јако, лепо место, и једва чекам да ми се та жеља испуни.

Француска је мени лично једна од најлепших земаља и Париз, њен главни град, најлепши град на свету. Била сам једном у Француској пре седам година и једва чекам да је поново посетим. Жеља ми је да поново видим наше пријатеље који тамо живе, да поново згазим ивице терасе Ајфелове куле, да поново доживим онај осећај који се јави на много, много метара висине. Да искористим сваки тренутак и да ми буде лепо. Такође једва чекам да закорачим у чаробни Дизниленд, да се поново забављам у њему као пре неколико година, да видим све несвакидашње ствари које се тамо налазе. Волела бих да

поново прошетам париским улицама и уживам свим срцем. А највише од свега желим да поново загрлим наше драге пријатеље и са њима разговарам и шалим се.

Неке људе и нека места не можемо видети кад год пожелимо, тако да једва чекам дан када ћу моћи да будем у Паризу.

Анђела М. Јанковић 6-1

Једва чекам...

Због тренутне ситуације са короном многе ствари које смо планирали ове године нећемо остварити.

Прошле године у марту уведен је полицијски час. И сви моји планови за ту годину доведени су у питање. Рођендан који сам планирала да славим у априлу и који сам данима уназад замишљала, планирала кога ћу звати, каква ће ми торта бити, какву ћу декорацију имати, провела сам без гостију, код куће. У школу смо почели да идемо онлајн. Дуго нисам видела другаре. Била сам јако тужна. Највише ме је погодило то што смо већ били резервисали летовање у Грчкој. Ја сам увелико маштала о путовању. Већ сам замишљала себе и брата како се купамо и играмо у песку. Све смо морали да померимо за ову годину. Пошто се ситуација није променила у односу на прошлу годину, и даље не виђам другаре јер имамо наставу на даљину. И даље сам тужна и једва чекам да све ово прође и да се вратимо нормалном начину живота, да опет будем срећна, да путујем, да се дружим, да све буде као што је било пре вируса. Ја се надам да ће све ово брзо проћи, јер не желим више да будем тужна.

Мислим да нам је свима досадило да будемо затворени и да нам је потребна слобода. Једва чекам.

Анђела Блажић 6-1

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

Мој посао из снова

Мој посао из снова је да једног дана постанем докторка. Мислим да је бити доктор и помагати људима на разне начине, и притом их усрећити, нешто најлепше. Знам да неће бити лако, али како оно кажу: „Ко жели нађе начин“. Слажем се у потпуности са тим и једини прави начин је рад, труд, воља и упорност.

Пре него што постанем докторка мораћу много да учим и трудим се. Све кроз шта ћу проћи, проћи ћу са осмехом на лицу, јер када радимо нешто што нас чини срећнима и испуњава нас не може нам бити тешко. Жеља да једног дана будем медицински радник није се створила одједном. Она постоји већ неколико година и чини ми се да како године пролазе и време одмиче постаје све јача. Кад год се говори о медицини прво на шта помислим је психологија. Она можда не може све да излечи, али је увек ту да помогне. Ја, као особа која је доживела доста ружних ствари за својих 15 година сматрам да су разговор, лепе речи, знање и пристојно помашање лек за све. Посао који се ради, да би се радио како треба, првенствено мора да се воли. Пошто сам сада осми разред и ускоро завршавам основну школу, људи ме све чешће питају коју средњу школу ћу уписати. Наравно, мој одговор је увек исти, медицину. Не волим што ми говоре како је то веома тешко, али не смета ми јер им увек одговорим да све што је лепо мора бити и тешко. Има и оних који подржавају моју жељу и због таквих људи је све лакше и боље. Обећала сам себи да шта год да се деси нећу одустати и да ћу остварити своје снове.

У блиској будућности ћу радити посао који волим, који ме испуњава и којим ћу и друге људе чинити срећним. Замишљати како радиш посао из снова за некога је само маштање, али за мене је увод у моју будућност.

Ана Милинковић 8-1

Писмо познатој личности

Постоји једна позната личност која је мом срцу посебно драга. Зато сам одлучила да јој напишем писмо.

Драга Луси, одлучила сам да Вам напишем ово писмо јер сте ми јако драга глумица, уједно и мој узор. Омиљена ми је Ваша улога у серији *Pretty little liars*. Волим Вас јер сте јако талентовани и одлични у послу којим се бавите. Увек ми измамите осмех на лице. Ваш осмех је нешто најлепше што сам видела. Често слушам Ваше песме, а омиљена ми је *Lie litle better*. Кроз серије у којима сте Ви глумили ја сам заједно са Вама плакала, смејала се и забављала. Такође Вас волим и зато што сте поред дивне глумице и дивна особа. Никада нисте искоришћавали то што сте познати, нити запостављали сиромашније од Вас, напротив, помагали сте им. Такве се особе ретко рађају. Највећа жеља ми је да Вас упознам,

С поштовањем, воли Вас ваша обожаватељка Маријана.

Маријана Кандић 6-1

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

Ромео и Јулија - немогућа љубав

Зашто је љубав најјача сила на овоме свету? У ствари, одговор на ово питање је веома лак. Љубав се састоји од много емоција истовремено, и то јој даје снагу.

Оне забрањене љубави су најболније. Не можеш их никоме признати и пустити осећања да те воде. Баш због тога угасила се једна млада љубав, љубав Ромео и Јулије. Били су млади, заволели су се и једно другом нису одолели, али је судбина за њих ипак имала друге планове. Нашли су се у свету пуном борбе и мржње, и у том свету, као и увек, настрадају они који највише воле и који страдање најмање заслужују. Ово Шекспирово дело нас учи многим стварима о љубави. Показује нам како потомци на себи носе терет прошлости својих породица и како их то непрестано спутава. За катастрофу и трагичан исход ово двоје младих љубавника криви су њихови родитељи. Нису разумели да је љубав то што нас одржава у животу и нису им дали шансу.

Порука овог дела могла би да буде да не треба да дозволимо прошлости и људима око нас, па макар нам они били и најближи, да стану на пут нашим жељама и осећањима.

Ивана Јарановић 8-1

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

Литерарни конкурс поводом

Дана школе

9.мај 2021.

Јанко Катић

У времена давна,
пре година много,
беше један јунак
свом народу помог'о!

О њему се и сад прича,
школа нам то име носи,
и кроз приче јуначке
свако се поноси.

Учићемо тек, многи кажу,
шта то значи јунак бити,
али, ја већ сада знам,
чиме се треба поносити.

Лена Богосављевић 1-1
ПРВО МЕСТО

Војвода Јанко Катић

Јанко Катић се у Рогачи родио,
и са Карађорђем Први српски устанак водио.
Споменик Јанков краси нам село,
сви се поносимо њиме и памтимо његово дело.

Гордана Васић 3-1
ДРУГО МЕСТО

Војвода Јанко Катић

Катић Јанко, војвода наш,
био је јунак и храбар баш.

Са Карађорђем устанак је спремао
и Турке храбро из села терао.

Школа наша носи Јанково име
и ми се јако поносимо тиме.

Анђела Жујевић 3-1
ТРЕЋЕ МЕСТО

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

Јанко Катић

У Рогачи испод Космаја,
у долини мога завичаја,
родио се Катић Јанко,
за њега је чуо свако.

Јунак, борац, војвода,
о њему се прича свуда,
његова су моћна дела,
његова памти Србија цела.

За Србију је ратовао,
за слободу главу дао,
у устанку се он борио,
да би домовину сачувао.

Успомене на њега у музеју стоје,
по њему се моја школа зове,
био је ратник најмоћнији,
по части и јунаштву најпознатији.

Марија Ивковић 5-1 ПРВО МЕСТО

Јанко Катић

Србија је понос великих јунака,
међу њима налази се име Катић Јанка.

Родио се у Рогачи селу
и имао само једну жељу –
да освети своје претке славне
И да казни Турке зулумћаре.

Био је десна рука вожда Карађорђа,
у биткама главни вођа.

Катић Јанко постао је славно име,
да се вековима поносимо њиме.

Филип Јеринић 5-1 ДРУГО МЕСТО

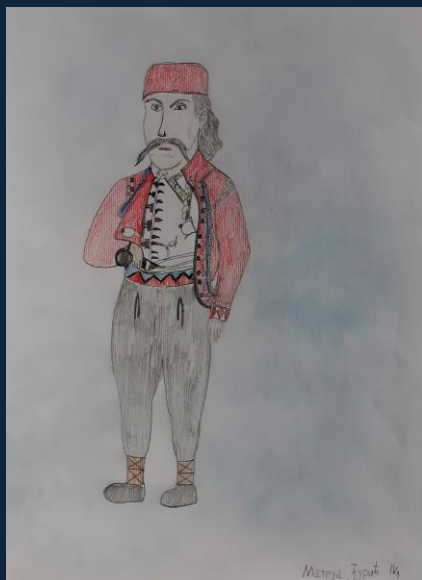
Јанко Катић, војвода наш

Јанко Катић, војвода наш,
поштован је био баш.
Јунак је наших села,
предмет је приче рогачких прела.
Наша школа његово име носи
и тиме се поноси!
Из наших крајева Јанко потиче,
тиме се многа деца диче.
У Османском царству живео је,
и турски језик говорио је.
Јанко Катић код Крнића паде,
а прича о његовом јунаштву остаде.

Анђела Блажић 8-1 ТРЕЋЕ МЕСТО

ликовни конкурс "Јанко Катић"... ликовни конкурс "Јанко Катић"...

I – IV

Матеја Ђурић 4-1
ПРВО МЕСТО

Сара Јовановић 4-3 - ДРЛУПТА
ДРУГО МЕСТО

Теодора Петровић 3-1
ТРЕЋЕ МЕСТО

ликовни конкурс "Јанко Катић"... ликовни конкурс "Јанко Катић"...

V- VIII

Анђела Блажић 8-1
ПРВО МЕСТО

Кристина Јанковић 5-1
ДРУГО МЕСТО

Ана Милосављевић
ТРЕЋЕ МЕСТО

Маја Тауновић
ТРЕЋЕ МЕСТО

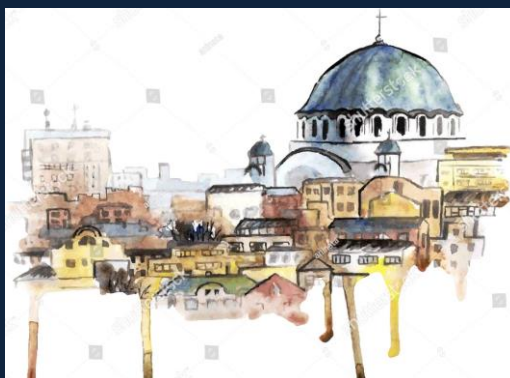
радови ученика... радови ученика... радови ученика... радови ученика...

ДУЧИНА

Радови ученика из издвојеног одељења у Дучини (1-4 и 2-4)

Разредни старешина: Александра Ленђеловић

Ове године, наш задатак као првака је да научимо слова! Радећи на томе, док смо вредно исписивали слово Б у својим свескама, дошли смо на идеју да пишемо о нашем главном граду Београду. Ово су неки од радова.

Београд

Београд је главни и највећи град у Србији. У њему има највише становника. У Београду се налази Зоо врт. У њему има пуно играоница и паркова. У њему се налази много позоришта. Београд је много леп град.

Ана Милијановић 1 - 4

Београд

Београд је главни град Србије. У њему живи преко пет милиона становника. Кресе га две прелепе реке Дунав и Сава, чије је ушће у Београду. У њему постоји пуно музеја, споменика културе, прелепа фонтана на Славији, историјских места попут Калемегдана. Испод њега се налази зоолошки врт. Београд је највећи здравствени центар. У њему се налазе бројне клинике за лечење различитих болести. Чак се сматра и најбољим у региону. У њему се налазе многа позоришта, спортски центри, ледена дворана, као и стадиони од којих је најпознатији Маракана. Поред богатог историјског, уметничког и спортског садржаја, он има и велике тржне центре као што су Делта Сити, Ушће, Стадион. Све у свему, ја много волим наш главни град и дивим му се сваки пут када га посетим. Постоји још доста ствари које бих могао да пишем о Београду, али то остављам за неки други пут.

Радован Чанковић 1 - 4

радови ученика... радови ученика... радови ученика... радови ученика...

Вуку у част

И ове године Вуку у част, реализовали смо тематски дан. Причали смо о његовом животу и делу. Као продукт рада настао је пано који ће нас подсећати на то да будемо вредни, да учимо, како би он био поносан на нас.

Рецепт за успешну годину

Док се у свескама „крчка“ слово Х, заједно са причом о хлебу, решисмо да будемо кувари и да вам дамо тајни рецепт за успешну годину. Доста смеха, много лепих речи, много поштовања, пуно труда, рада и упорности, много љубави и здравља. Није тешко, зар не?

Мали музичари

Чујте и почујте! Бум, бум, трас, трас! То смо ми, мали музичари, а ово су наши инструменти направљени од рециклираних материјала!

Прича о јабуци

Подстакнути поучном причом о јабуци коју је написао Драган Лукић, написали смо приче из угла једне јабуке. Ово је једна од њих.

Јабука

На врх брда расло је моје прелепо стабло. Ја сам висила, слатка, румена, велика. Наишао је лопов и хтео ме је само за себе. Помислих у себи и рекох му: „Нисам ја за тебе!“. Желео ме је појести. Док сам се тако котрљала видели су ме чобанин и два путника који су такође желели да ме поједу. Нису хтели да ме деле са другима и њима сам исто одговорила да ја нисам за њих. Котрљајући се тако угледах на ливади девојчицу и дечака који спава поред ње. Помислих: „Деца су неискварена и добра, они ће ме сигурно поделити! Они заслужују да у мени уживају.“. Била сам у праву. Када ме је девојчица угледала, пробудила је свог брата да би ме поделила са њим. Обратила сам се деци: „Ја сам за вас!“, и докотрљала се у девојчицино крило.

радови ученика... радови ученика... радови ученика... радови ученика...

Разредни старешина: Милена Шеган (3-4 и 4-4)

Чудна зебра

Једна чудна зебра
златну прђу преде,
својом златном пређом
кошуљице везе
за добре патуљке
и шумске принцезе.
Преде, везе, шара,
шара, везе, преде,
једна чудна зебра
од среде до среде.
Чарапе им шара
да не иду боси,
да јој не назебу
увече по роси.

Тијана Јањић 3-4

Шашава песма

Миш јури мачку,
зарез грли тачку,
дрон вози авион,
мињон једе слон.

Мале очи има сова,
у пепелу расте зова,
пуж направи буку,
тигра мрави туку.

Лав носи машну,
кенгур цепа ташну,
пингвин не воли рај,
овој песми је крај.

Младен Остојић 3-4

Зима

Зима иде, лети, јури,
баш се види да негде жури.
Иде ка нама сваког дана,
све јаче, све више, брже него јесење кише.

Зима нам иде, на врата куца,
баш као што ће лед под ногама да пуца.
Јесен се спаковала да зими да престо,
а мама за колачиће меси глатко тесто.

Младен Остојић 3-4

Наше вредне прстиће смо упослили и израдили капице
од вунице, којима смо после окитили јелку.

радови ученика... радови ученика... радови ученика... радови ученика...

Развијање љубави према књизи

Кроз часове одељенског старешине и пројектне наставе, бавили смо се развијањем љубави према читању и књигама. Размењивали смо књиге, направили смо занимљив пано и обележиваче за књиге које смо поклањали драгим људима, како би и друге мотивисали да више читају.

Обележивачи за књиге

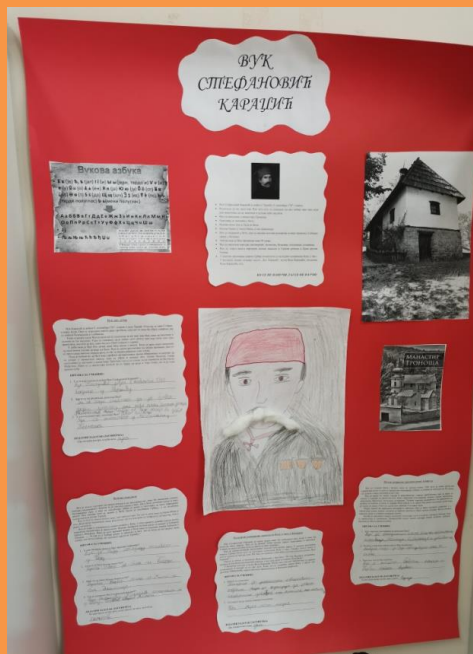
Дочек пролећа

Пролеће смо дочекали 3Д цветовима. Њима смо украсили школски хол и обрадовали наше драге мајке, баке и тетке.

радови ученика... радови ученика... радови ученика... радови ученика...

ПАНОИ - Дучина
Вук Стефановић Караџић

радови ученика... радови ученика... радови ученика... радови ученика...

Школа је учествовала и у пројекту "Посади свој хлад"
ДУЧИНА

радови ученика... радови ученика... радови ученика... радови ученика...

ДРЛУТТА

Разредне старешине: Јасмина Аћимовић и Владан Аћимовић

Мерење времена - 2. разред

Таблица множења
Сара Јовановић 4-3

Теодора Петровић 3-3

Анастасија Павловић 3-3

радови ученика... радови ученика... радови ученика... радови ученика...

Дошло нам је пролеће

Пролеће у нашој учионици
2-3 и 4-3

Сара Јовановић 4-3

Јован Јеринић 3-3

Милица Јанковић 3-3

Андријана Матић 4-3

Јован Петровић 4-3

Сара Јовановић 4-3

радови ученика... радови ученика... радови ученика... радови ученика...

Мој деда

Описаћу вам свог деду Велизара Петровића - Вељу. Рођен је 1958. године. Имао је прелепе плаве очи и густу косу као ја. Коса му је била седа са једним тамним праменом. Деда је волео пољопривреду, тракторе и све остале машине. Када дође са рада, а киша пада, он увек опере свој трактор и никада га није вратио прљавог у гаражу. Волео је да му све буде уредно и чисто. Деда је имао чак 11 трактора и сви су стајали у гаражи, опрани и чисти. Никада му није било тешко да уради оно што је волео. Али га је, нажалост, снашла болест којој се није надао. Ја сам га толико волела и чим дођем из школе журила сам да га видим и питам ''како си, деда?'', ''да ли те нешто боли?'', ''јеси ли гладан, жедан?''. А он, мој најдражи деда, преминуо је рано, 8.03.2021, у 63. години живота.

Иако је кратко живео, памтићу његову жељу до краја живота и настојаћу да је испуним. А та жеља је била да наставим корен Петровића.

Јована Петровић 4-3
ДРЛУТА

Расцветало дрво

Дошло је пролеће у мој крај. Са собом је донело пуно лепих боја и мирисних цветова. У дворишту моје школе цветала је шљива. Када сам отишла до ње нисам могла да се нагледам њених прекрасних белих цветова. Ускоро ће цела улица замирисати. Највише ће се обрадовати пчелице које ће сваког дана долазити у посету. Тако мало дрво, а препуно цветова. Листићи су још малени, а крошња је све зеленија и бујнија. Ја много волим шљиве и једва чекам да сазру. Када мама направи џем од шљива, нема ничег лепшег. Дрвеће које ће тек олистати правиће хлад пролазницима.

Волим пролеће. Волим воће које тек зри, дрвеће које ће тек цветати и шарено цвеће расуто по ливади.

Андријана Матић 4-3
ДРЛУТА

радови ученика... радови ученика... радови ученика... радови ученика...

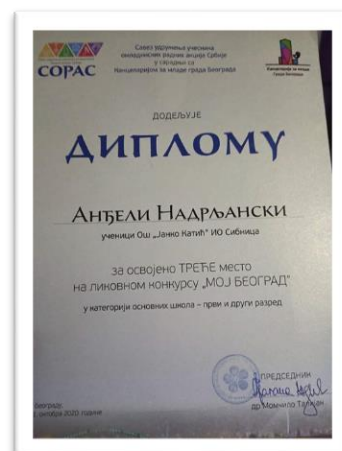
СИБНИЦА

Разредне старешине: Маја Станић и Љиљана Паркић

Ликовни конкурс "'Мој Београд'"

У суботу, 31. октобра 2020. године, у Београду, на Ада Хуји, у оквиру пројекта ЕКО ЛОРА Београд организована је изложба ликовних радова са конкурса "Мој Београд" које је жири изабрао као најбоље. Додељене су награде и похвалнице награђеним ученицима. Ученице 2/2 из ИО Сибница, освојиле су - Анамарија Пантелић прво и Анђела Надрљански треће место. После доделе награда, награђени ученици су, заједно са својим родитељима и наставницима, засадили 76 ружа у част годишњице ослобођења Београда у Другом светском рату.

Учитељица: Маја Станић

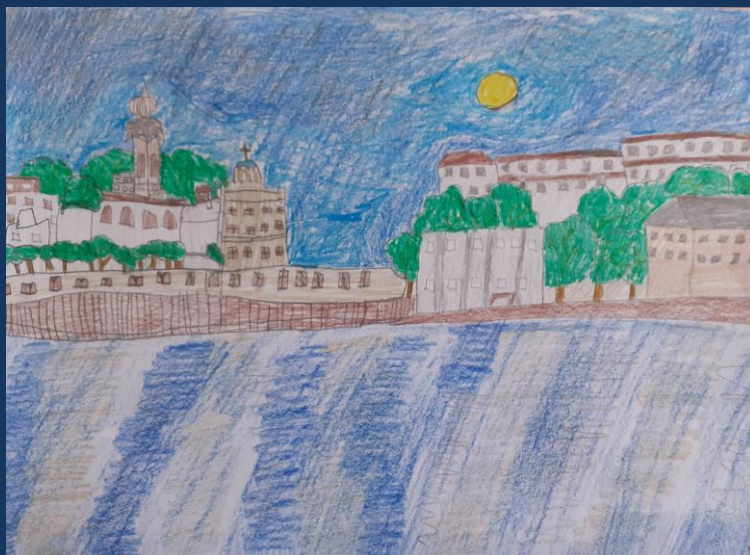

радови ученика... радови ученика... радови ученика... радови ученика...

Ликовни конкурс ''Мој Београд''

Анамарија Пантилић 2-2
ПРВО МЕСТО

Анђела Надрљански 2-2
ТРЕЋЕ МЕСТО

СЛАТИНА

Разредни старешина: Оливера Шормаз

У сусрет Ускрсу

радови ученика... радови ученика... радови ученика... радови ученика...

СИБНИЦА

Моја мама

Сада ћу вам описати једну особу која је за мене најбоља на свету. Та особа је моја мама.

Моја мама се зове Лидија, има 29 година. Она има плаво - зелене очи попут мора, а у њима смо моја два брата и ја попут сунца.

Моја мама има пуно стрпљења док ми не пређемо границу. Када пређемо границу, мама нас казни тако што нам одузме телефон.

Моја мама је често у кухињи и врло често прави пите и колаче, а ја учествујем у томе тако што јој помажем.

Пре неко вече мама ме је учила како се праве кокице. Заједно смо их правиле.

Мами помажем да рашири веш да се суши, а када се осуши, помажем јој да га уредно спакује. То радим када немам пуно обавеза око школе.

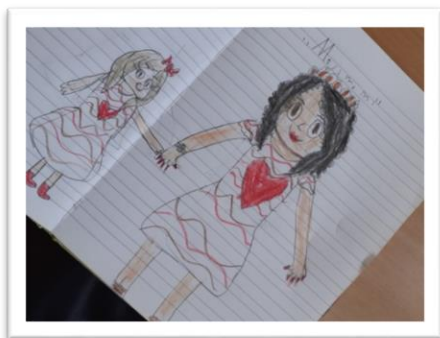
Највише волим недељу. Тада је и тата код куће и тада увек одемо негде.

Имала бих још много тога да кажем о мојој мами, али то не може да стане у неколико редова.

Моја мама често каже да она није само мама, већ мој најбољи пријатељ за цео живот.

Анамарија Пантелић 2-2

Моја мама

Писаћу вам о особи коју волим највише на свету, а то је моја мама.

Она се зове Александра, има 34 године. Има црну, дугу, коврцаву косу и браон очи.

Увек има стрпљења за мене, много је добра особа и увек ми помаже у свему што ми затреба.

Највише се обрадујем кад идемо у шетњу по граду.

Тада ми купује све што пожелим.

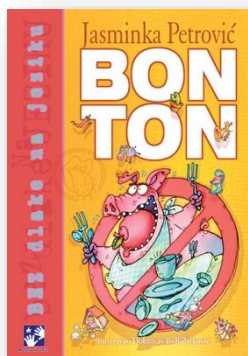
Она брине о мени и посвећује ми сву пажњу.

Много бих тога могла писати о својој мами, али то не може стати у пар реченица. Зато ћу само рећи да је моја мама савршена.

Анђела Надрљански 2-2

школска библиотека... школска библиотека... школска библиотека...

Најчитаније књиге у школској библиотеци 2020/2021.

Бонтон

Јасминка Петровић

На специфичан хумористички начин, ова књига, као и друге које су јој претходиле у едицији *Без длаке на језику*, говори о месту и значају ПРАВИЛА ПОНАШАЊА у овом времену и међу људима којима смо окружени. Текст Јасминке Петровић и сјајне илустрације Боба Живковића утицали су на издаваче из Хрватске, Словеније, Пољске, Кореје и других земаља да књигу преведу и објаве.

Кажи тети "Добар дан"

Јасминка Петровић

Мала Јасминка и њени другови и другарице су, као и сва деца, радознали и увек жељни забаве (праве своју "приватну низбрдицу" за санкање, сањају о путовању у обећану земљу, сукобљавају се са баком и деком, праве разновразне несташлуке и уче се животу).

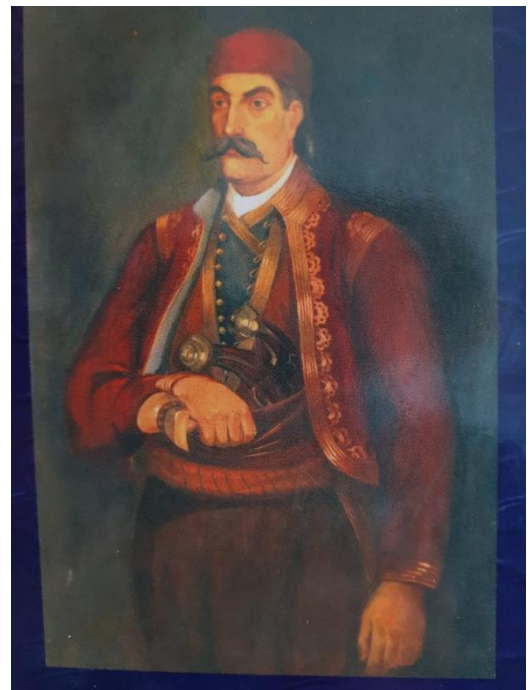
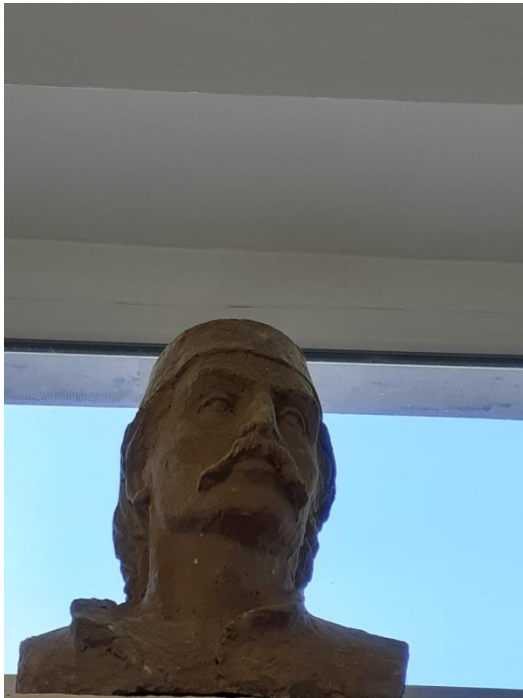
Ових дванаест прича о разним догодовштинама њихове веселе дружине сигурно ће вас насмејати до суза, а уједно ће вас подсетити на ситуације које су вам већ добро познате. Машта и стварност изгледају у овој књизи, баш као у детињству, нераскидиво повезани и неразлучиви.

Алис прискаче у помоћ

Џуди Кертин

Алис би много волела да победи на школском књижевном такмичењу и да освоји награду – четири месеца у Француској. Мег, која и сама пише одличне саставе, уопште не жели да учествује на том такмичењу, а ни да се растане од најбоље другарице. Чији ће састав победити, ко ће отпутовати у Француску, али и шта је то што треба учинити за пријатељство сазнаћете из седме књиге из серије романа о Алис и Мег, симпатичним тинејџеркама из Ирске.

Војвода Јанко Катић

